

Bc. Alžběta Nováková

**Otázka restituce Colloredo-Mannsfeldské obrazárny
pohledem přímých účastníků a veřejného mínění**

Univerzita Karlova, Katolická teologická fakulta

Ústav dějin křesťanského umění

Praha 2021

Posudek vedoucího diplomové práce

Alžběta Nováková vstoupila svou prací na sopečnou půdu majetkového sporu, k němuž se pojí řada historických stereotypů, a navíc není dodnes ukončen. Osobní zaujetí a důvěrná znalost prostředí pro ni přitom představovaly nejen výhodu, ale i logickou překážku, pokud šlo o objektivitu pohledu. Již v úvodu je možno konstatovat, že se autorka přes možná úskalí se ctí přenesla a že předkládá text, jenž lze označit za zralý a reprezentativní badatelský výkon.

Posuzovaná diplomová práce je rozložena do pěti kapitol. Po úvodu věnovaném dějinám opočenského zámku a jeho majitelů následují dva oddíly věnované sbírkovým fondům s důrazem na obrazárnu. Samostatnou část tvoří dobře vybrané, ilustrativní přílohy včetně osobních výpovědí vybraných aktérů. dosud nepublikovaných pamětnických vzpomínek.

Práce Alžběty Novákové je psána věcně a čtivě, s dobrou orientací po literatuře a pramenech. Pozitivně hodnotím, že přes zdánlivou nezkušenost s eticky nelehkou materií si autorka zachovává střízlivý odstup od vlastního restitučního sporu, její argumentace je založena na faktech a prosta osobních sympatií či antipatií. Výsledné závěry jsou tudíž objektivně a nestranně formulované. V tomto smyslu představuje hodnocený text zajímavý příspěvek též k otázce (sebe)reflexe české společnosti tváří v tvář nelehkému historickému dědictví druhé poloviny 20. století. Po formální stránce splňuje práce veškeré náležitosti požadované od kvalifikační práce na tomto stupni studia. Vyzdvihnout lze autorčinu pečlivou heuristiku, beroucí v úvahu široké spektrum primárních pramenů, včetně „oral history“ a sekundární literatury.

Kritických výtek nemám jako vedoucí práce mnoho. Krátká spojení a poněkud nekritické, někdy si navzájem protirečící tvrzení přebíraná z literatury, se vesměs podařilo eliminovat během konzultací, k nimž slečna Nováková přistupovala velmi odpovědně. Je přirozené a omluvitelné, že zejména popisy obrazů ve třetí kapitole trpí jistými dětskými neduhy. Také název podkapitoly 3.2. „Poklady Colloredo-Mannsfeldské obrazárny“ náleží spíše do publicistiky nežli do odborné rozpravy.

Navzdory těmto marginálním výtkám nemám pochybnosti o tom, že kolegyně Bc. Alžběta Nováková předložila dobře napsaný a v klíčových pasážích faktograficky i interpretačně přínosný text, který vyhovuje příslušným požadavkům na kvalifikační magisterskou práci. S potěšením doporučuji k obhajobě.

Praha, 3. září 2021

prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph.D.